

XXV Congrés Nacional Català
d'Urgències i Emergències

**La força
de l'equip**

19 i 20 d'abril de 2018
Palau de Congressos

Girona

Hospital Universitari de Girona
Director: Jaume Torralba

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

HEMORRÀGIA INTRACRANIAL NO TRAUMÀTICA

Laura Fernández*; Laura Gisbert; Aina Mateu; Alfredo Gómez; Gustavo Donayre;
Gema Muñoz.
Hospital Universitari Mutua Terrassa.

INTRODUCCIÓ:

L'hemorràgia cerebral presenta una incidència de 15 casos per 100.000 habitants, éssent un 10-30% del total dels accidents vasculars cerebrals. A Catalunya, representa aproximadament 7000 ingressos anuals, amb elevades taxes de morbimortalitat, causant un important dèficit funcional en els supervivents.

OBJECTIU:

Descriure la incidència, factors de risc i mortalitat de les hemorràgies intracranials no traumàtiques.

MÈTODOLOGIA:

Estudi descriptiu unicèntric de totes les hemorràgies cerebrals no traumàtiques al servei d'Urgències de l'any 2017. Revisió sistemàtica retrospectiva d'històries clíniques. S'analitzen les dades amb Statistical Package for the Social Science (SPSS) v19.0, considerant la significació estadística $p < 0.05$.

RESULTATS:

Es van analitzar 89 pacients; 41% homes, edat mitjana 75 +/- 12 anys, Barthel inicial de 90 +/- 18 punts. El 70% dels pacients tenien hipertensió arterial, el 47%, dislipèmia i el 29% diabetes (DM). El 53.8% dels pacients estaven sota tractament pro-hemorràgic, dels quals el 26% eren anticoagulants (65% anti-vitamina K). El 8% dels pacients tenien antecedents de sagnat major. El 62% de les hemorràgies analitzades van ser intraparenquimatoses. En el 25% dels pacients es va establir limitació de l'esforç terapèutic. El Barthel entre els supervivents va ser de 59 ± 33 (un 20% menor que l'inicial) i el 18% va ingressar en centre sociosanitari a l'alta hospitalària. La mortalitat global va ser del 35.6% durant l'ingrés. La presència de fibril·lació auricular (FA) prèvia ($p = 0.02$) i DM ($p = 0.01$) es van associar amb menor mortalitat. El sagnat de tipus intraparenquimatosos va ser més freqüent en els èxits, però no va ser estadísticament significatiu ($p = 0.08$).

CONCLUSIÓ:

La hipertensió arterial va ser el factor de risc més present entre els pacients amb hemorràgia espontània, sent la més freqüent la intraparenquimatosos. La FA i el DM es van associar a menor mortalitat.